

Η πολυπόθητη αγάπη (Άγιος Συμεών ο Νέος Θεολόγος)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : Μαΐου 21, 2019

Ας έχουμε εμείς έναν κοινό δρόμο, τις **εντολές του Χριστού**, που μας επαναφέρουν στον ουρανό και στον Θεό. Διότι, αν και ο λόγος υπονοεί διάφορους δρόμους, είναι βέβαιο ότι δεν λέγεται με την έννοια ότι χωρίζεται σε πολλούς δρόμους ως προς τη φύση του, αλλά ότι **χωρίζεται σε πολλούς δρόμους ως προς τη δυνατότητα και την πρόθεση του καθενός**. Διότι, αρχίζοντας εμείς από πολλά και διάφορα έργα και πράξεις, είναι σαν να αναχωρούμε καθένας από διαφορετικούς τόπους και από πολλές πόλεις, και σαν να αγωνιζόμαστε να φθάσουμε στο ίδιο κατάλυμα, στη βασιλεία των ουρανών δηλαδή. Άλλωστε πράξεις και δρόμους των ανθρώπων, που ζουν σύμφωνα με το θέλημα του Θεού, πρέπει να εννοούμε τις **πνευματικές αρετές**.

Γι' αυτό, όσοι άρχισαν να βαδίζουν σ' αυτούς τους δρόμους έχουν καθήκον να τρέχουν προς ένα σκοπό, ώστε, ενώ ξεκινούν από διάφορα μέρη και από διάφορους τόπους, να συναντηθούν, όπως είπαμε, στην ίδια πόλη, στη βασιλεία των ουρανών δηλαδή, και να αξιωθούν να βασιλεύσουν μαζί με τον Χριστό, με το να υποτάσσονται σε ένα Βασιλιά, στον Θεό και Πατέρα· πόλη μάλιστα να εννοήσεις εδώ μία και όχι πολλές, την αγία και αχώριστη τριάδα των αρετών (Α' Κορ. 13:13), ή, μάλλον, την πρώτη απ' αυτές, που την αναφέρουν τελευταία, επειδή είναι η κατάληξη των καλών, αλλά και επειδή είναι **η μεγαλύτερη από όλες τις αρετές, εννοώ την αγάπη**, που απ' αυτή προήλθε, αλλά και σ' αυτή έχει θεμελιωθεί όλη η πίστη και έχει οικοδομηθεί η ελπίδα, και που χωρίς αυτή δεν δημιουργήθηκε κανένα από τα όντα, ούτε πρόκειται ποτέ να δημιουργηθεί.

Τα ονόματα της αγάπης είναι βέβαια πολλά, τα έργα της είναι πολλά, τα γνωρίσματά της είναι περισσότερα, τα ιδιώματά της θεϊκά και πάρα πολλά, η φύση της όμως είναι μία και εντελώς κρυμμένη εξίσου από όλους, και από τους αγγέλους και από τους ανθρώπους, αλλά και από κάθε άλλο δημιούργημα, που ίσως να μην το γνωρίζουμε.

Είναι ακατανόητη ως προς το λόγο, απλησίαστη ως προς τη δόξα, ανεξερεύνητη ως προς τις βουλές. Είναι αιώνια, διότι είναι και άχρονη· είναι αθέατη, διότι γίνεται αντιληπτή με το νου, αλλά όμως δεν κατανοείται. Τα κάλλη αυτής της αχειροποίητης και αγίας Σιών, της αγάπης δηλαδή, είναι πολλά, ώστε αυτός που άρχισε να τα βλέπει, δεν ευφραίνεται πια με τα ορατά θεάματα, ούτε είναι πια προσκολλημένος

στη δόξα αυτού του κόσμου.

Αφήστε με λοιπόν από την αρχή του λόγου να συνομιλήσω λίγο με την αγάπη και να τη χαιρετήσω και να εκφράσω τον πόθο που έχω γι' αυτή. Μόλις, αγαπητοί μου πατέρες και αδελφοί, έφερα στο νου μου το κάλλος της άμεμπτης αγάπης, βρέθηκε ξαφνικά το φως της μέσα στην καρδιά μου και κυριεύθηκα από τη γλυκύτητά της και έχασα τις σωματικές αισθήσεις, αγνοώντας εντελώς τα βιοτικά, και λησμόνησα αυτά που είναι μπροστά μου. Αλλά, δεν ξέρω πώς να το πω, απομακρύνθηκε πάλι από μένα και με άφησε να θρηνώ την αθλιότητά μου.

Ω πολυπόθητη αγάπη, είναι μακάριος αυτός που σε ασπάσθηκε, διότι δεν θα επιθυμήσει πια να ασπασθεί με πάθος ανθρώπινο κάλλος.

Είναι μακάριος αυτός που κινούμενος από θείο έρωτα αγκαλιάσθηκε μαζί σου, διότι θα απαρνηθεί όλο τον κόσμο, και ενώ πλησιάζει όλους τους ανθρώπους, δεν θα μολυνθεί διόλου.

Είναι μακάριος αυτός που αγάπησε και απόλαυσε τα κάλλη σου με άπειρο πόθο, διότι αυτός θα αγιασθεί ψυχικά από το ύδωρ και το αίμα, που στάζει άχραντο από σένα.

Είναι μακάριος αυτός που σε κατασπάσθηκε με πόθο, διότι θα υποστεί πνευματικά την καλή αλλοίωση και θα ευφρανθεί ψυχικά, διότι εσύ είσαι η ανέκφραστη χαρά.

Είναι μακάριος αυτός που σε απέκτησε, διότι θα θεωρήσει ένα τίποτε τους θησαυρούς του κόσμου, διότι εσύ είσαι αληθινά ο ανεξάντλητος πλούτος.

Αλλά είναι μακάριος και τρισμακάριος και αυτός που εσύ έλαβες ως σύντροφό σου, διότι θα είναι στην ορατή αδοξία ενδοξότερος από όλους τους ένδοξους και τιμιότερος και σεβαστότερος από όλους τους άξιους για τιμή.

Είναι αξιέπαινος εκείνος που σε αναζητά, πιο αξιέπαινος είναι εκείνος που σε βρήκε, αλλά μακαριότερος είναι εκείνος που αγαπήθηκε από σένα· εκείνος που έγινε δεκτός από σένα, εκείνος που διδάχθηκε από σένα, εκείνος που κατοίκησε μέσα σου, εκείνος που έλαβε με τη μεσολάβησή σου τροφή τον Χριστό τον αθάνατο, τον Χριστό τον Θεό μας.

[Από το βιβλίο: Αγίου Συμεών του Νέου Θεολόγου Έργα, Λόγος πρώτος (απόσπασμα), σελ. 36. Μετάφραση Κωνσταντίνου Γ. Φραντζολά. Εκδόσεις «Το Περιβόλι της Παναγίας», Θεσσαλονίκη 2017]

Η ΑΛΛΗ ΟΨΙΣ

Ψηλαφώντας την των πραγμάτων αλήθεια...

<https://alopsis.gr>

(Πηγή ψηφ. κειμένου: koinoniaorthodoxias.org)